

Csikvári F. András
Vesszen Orbán?

(Mi okozhatja a Fidesz népszerűségvesztését?)

Kiss Károly azt mondja, hogy Tölgyessy Péter filozófikus-politológiai írásával szemben ő konkrétan tárgyalja egy lehetséges kormányváltás okait. Az alábbiakban szeretném a saját szempontjaim szerint kiegészíteni az írását. Jó néhány kérdésben nem tudunk egyetérteni.

Ő az Orbán rendszer, a NER népszerűségvesztésében két fő okot lát és a következő összegzéssel zárja írását: "Én azt hiszem, hogy ez a folyamatos NER-ezés, NER-lovagozás, korrupciózás, valamint az Európával való szembe fordulás nagyrészt demagóg vádja megteszi a hatását, és sok korábbi Fidesz-hívőt is eltántorít a kormánytól. Nem látok olyan súlyos bajokat a gazdaságban, ami azt a tömeges képzetet kellene keltse, hogy lecsúsznánk, veszélyben a jövő, ami az Orbánhívők tömegeit eltántorítaná. A kedvezőtlen helyzet fő oka tehát szerintem, hogy a kormány és Orbán Viktor nem kezelte kellő súllyal a korrupciós vádakot és az Európával való szembe fordulás vádját. "

Igen, én is úgy gondolom, hogy a korrupció és az EU ellenesség a fő okok között szerepelnek. A megfogalmazással nem teljesen értek egyet, mert ezek nem vádak, hanem tények. Olyan nagyon nem magyarázható, hogy Orbán Viktor barátja (Mészáros Lőrinc) az ország leggazdagabb embere lett, a veje az ország tíz leggazdagabb embere között van, apukája Hatvanpusztán egy egész birodalmat épít stb, stb. Ehhez jön még az az életmód, amit már a Fideszen belül is bírálunk, "luxizásnak" neveznek. Lehet azt mondani, hogy demagóg vagy nagyrészt demagóg a vád, de ettől még hat és védhetetlen az állampolgárok szemében. A kérdés inkább az, hogy miért most kezd hatni? Csak azért, mert már annyiszor ismétlik, hogy a mennyiség átugrott egy más minőségbe. Én nem hiszem, hogy pusztán erről van szó.

Az EU ellenesség még Kiss Károly szerint sem vád, hanem tény. Itt gondolom arról van inkább szó, hogy Orbán kormánya nem indokolta kellő súllyal a kormánynak ezt az álláspontját. Azt még Kiss Károly sem mondhatja, hogy az Orbán propaganda nem dolgozott éjjel-nappal, de az ő dolguk persze nem a magyarázat vagy indoklás.

Más téma a gazdaság. Kiss Károly azt mondja, hogy "Nem látok olyan súlyos bajokat a gazdaságban, ami azt a tömeges képzetet kellene keltse, hogy lecsúsznánk, veszélyben a jövő, ami az Orbánhívők tömegeit eltántorítaná." Itt egy mondatban kétféle állítás van. Az egyik, hogy nincsenek súlyos bajok a gazdaságban. Ezt az általam olvasott közgazdászok egyike se fogadná el, hat éve stagnál a gazdaság és csúszunk le a többi európai vagy környező országhoz képest. Ez egy szakmai kérdés, gondolom nem itt kell megvitatni. Az Orbánhívők, akik foglalkoznak a gazdasággal, ugyanúgy látják a stagnálást, a növekvő hitelállományt, stb, mint a liberális közgazdászok. Akik nem szakértők, azok is érzékelik az inflációt, azt az össze-vissza beszédet, amely a kormányzat részéről jön a gazdaság állapotáról (repülőrajt, padlóra nyomtuk az inflációt, stb.)

Bizonyítani nem tudom, de szerintem ez az oka, hogy ma jobban meghallják az

emberek a korrupciós vádakat, amit Tölgyessy úgy fogalmazott, hogy „Volna itt pénz, ha el nem lopnák”.

Botos Katalinnak és Botos Józsefnek tavaly májusban megjelent egy nagyszerű írása, a reáljövedelmek és egy kormány újjavaslatosságának a kapcsolatáról, érdemes újra elolvasni. Nekem érthetetlen a kormány gazdasági viselkedése. Állandóan főszerepelni akar, mindent megmondani, leszabályozni, mint a szocializmusban. Amit viszont neki kéne jól működtetni, mint például a vasút, azt ugyanúgy nem tudja, mint a szocializmusban. Mivel érzelmi kötődésem is van a vasúthoz, nekem senki ne jöjjön azzal, hogy itt minden rendben van a gazdasággal, amíg ezt a MÁV-ot és ezeket a HÉV-eket látom.

Különálló témaként lehetne kezelni az egészségügyet és az oktatást. Az egészségügy állapotának bizonyosan lehet köze a Fidesz népszerűségvesztéséhez. Én most ennél nem mennék tovább, mert magam sem látom, hogy itt mit lehetne sokkal jobban csinálni. (Az egészségügy egy feneketlen zsák...) Más kérdés az oktatás, itt úgy gondolom, hogy súlyos hiányosságok vannak és miatta egy szűk rétegnél esetleg szitokszó a Fidesz, de nem hiszem, hogy országos méretekben csökkentené a Fidesz népszerűségét.

Most jöjjön az, amiről Kiss Károly nem beszél:

Az a fojtó légkör, az az állandó ellenségkeresés és a hozzátartozó propaganda-zuhatag. Nem lehet úgy megtenni egy kilométert, hogy ne botoljál bele egy undorító plakátba, nem lehet úgy a kocsiban rádiót hallgatni, hogy félóránként ne jöjjön egy kormány-üzenet. Ezt Tölgyessy sem hagyja szó nélkül: “a kormány folyamatosan alkalmazta a manipulációt, a módszeres indoktrináció, nemritkán a szabályos parasztkritika eszközeit.” [Ha nem tudnád: az indoktrináció ellentmondást nem tűrő nevelés, az emberek célzott manipulációja az információk ellenőrzött szűrésén keresztül. Célja ideológiai szándékok érvényesítése, a kritika kiküszöbölése.] Szintén Tölgyessy: “Az Orbán-rendszerben a közélet résztvevői besorolnak a hatalom főkutya–alkutya viszonyai közé, vagy potenciális ellenségnek számítanak. Valahogyan a Fidesz uralmának eszközei vagy ismétlődően legyőzött száználmas ellenfelek lettek.”

Az értelmiség már nem tudja nem észrevenni (és úgy látszik most már tolerálni sem akarja) a folyamatos jogvesztést, az Alaptörvény és a sarkalatos törvények állandó variálását. Nem akarja tolerálni a fenyegetéseket, Szuverenitásvédelmi Hivatal-i Láncki Tamásokat és egyéb verőembereket, a sajtójának az eltűntetését, az átláthatósági törvényt. Azt, hogy lepoloskássák vagy brüsszeli csicskának nevezzék. (Ebből mintha visszavett volna a Fidesz az utolsó hónapban, talán kontraproduktívnak mérték?)

Én nyugdíjas vagyok, engem ezek a dolgok sokkal jobban elidegenítenek a Fidesztől, mint a gazdasági problémák vagy a tolvajozás. Persze fairnek kell lennem, én már Orbán második hatalomra kerülésének (2010) első percétől ellene vagyok. Teljesen világos volt, hogy ő már egy másik, új Orbán, a hatalomtechnikus. Azt nem láttuk, hogy idáig tud majd süllyedni. (“Ha ez az ember még egyszer hatalomhoz jut, Isten óvja Magyarországot, de még Európát is.” Václav Havel 2002.)

Elnézést, elnézést - eltértem a tárgytól, nem az a lényeg, hogy én mit gondolok Viktorról, hanem, hogy a nép mit gondol róla. Azt tudjuk, hogy egy időben nagyon népszerű volt, öregasszonyok csókoltak kezét neki. Most kérdéses, hogy az ő és a Fidesz népszerűsége mennyire jár (esik) párhuzamosan? Úgy tudom 30% körül válaszolják az igent arra a kérdésre, hogy szívesen látná-e fontos politikai szerepben.

Ma, ebben az írásban, az volt a kérdés, hogy Miért inog meg Orbán Viktor saját tábora? Vagy Vesszen-e Orbán? Azt hiszem válaszoltam, de azért nyomatékosítom a véleményemet: az ország érdeke, hogy Orbán és még néhány fideszes potentát önként eltűnjön (nem fog) a magyar politikából és vége legyen ennek az országon belüli törzsi háborúnak.

És akkor most lehetne egy értelmes vitát nyitni arról, amit Kiss Károly így említ: "A következő kérdést teszem fel: az Orbán-kormány megvédte a migrációtól az országot, a gender-őrülettel és az Amerikában woke-nak nevezett jelenségektől, az identitásvesztéstől. Azaz, ami konzervatív-nemzeti szempontból fontos nekünk." És mégis bukni látszik?

Bp. 2025.06.13.